

Tabilo

NA RAZSTAVO
UDELEŽENCEV
**KRISTININE
LIKOVNE ŠOLE**

4. – 30. 6. 2025

O MENTORICI

Kdo je Kristina Vencelj?

Kristina Vencelj je profesionalna diplomirana slikarka, ki ima za seboj več kot petintrideset let ustvarjalnih izkušenj. Prvo skupinsko razstavo je imela v prvem razredu osnovne šole, prvo samostojno pa kot devetnajstletna gimnazijka.

Ker je Kristino zanimalo veliko predmetnih področjih, je bila odločitev kam po gimnaziji, težka. Želja po likovnem izražanju pa je bila tako močna, da je prevladala.

Po uspešno opravljenem preizkusu likovne nadarjenosti se je Kristina vpisala na študij slikarstva v Ljubljani (Arthouse College for Visual Arts) in ga z diplomsko nalogo Ornament v slikarstvu (s poudarkom na cvetu lokvanja) uspešno zaključila.

V času študija je imela veliko samostojnih in skupinskih razstav, svoje znanje pa je pridobivala pri različnih mentorjih.

Zadnja leta razstavlja tako samostojno kot skupinsko, slika, izdeluje Kristinine Arabeske (unikatne voščilnice, ki predstavljajo darilo in voščilo hkrati in so našle pot tudi do daljne Kitajske), ter zelo uspešno organizira in vodi svojo likovno šolo – Kristinino likovno šolo, namenjeno otrokom, mladostnikom in odraslim. Učence, željne nadaljnega umetniškega izobraževanja, pripravlja na sprejemne izpite na umetniške srednje šole in likovne akademije.

KONTAKT:

☎ 031 273 914

✉ lebdecilokvanji@gmail.com

f facebook.com/kristina.vencelj
facebook.com/ArtOfKristinaVencelj
facebook.com/KristininaLikovnaSola

Lepo vabljeni na

RAZSTAVO *in* PODELITEV DIPLOM

udeležencev
KRISTININE LIKOVNE ŠOLE

v sredo, **4. junija 2025, ob 17.00,**
v Goriški knjižnici Franceta Bevka,
v razstavnem prostoru pri klavirju (mladinski oddelek)
v Novi Gorici

RAZSTAVLJALI BODO:

Nika Sluga, Lea Horvat, Žodor Marušič, Ivana Likar,
Taja Jeseničnik, Tina Manfreda, Mateja Borisov,
Paula Vidal Černe, Neža Skrt, Ana Dornik,
Vita Babić, Taja Bric, Stella Polanc, Vid Šubic,
Tisa Konjar, Rene Trakonja, Tarin Bolčina, Eva Kobal,
Polona Velikonja Krašan, Evelin Vukoje, Sara Silič,
Jasmina Batistič, Monika Batistič, Nika Humar,
Aiša Golob, Ema Bezjak Dizdarevič, Tina Jejčič,
Doroteja Komel Popov, Ema Jurjavčič, Vida Marušič,
Veronika Koren, Mirjam Cigoj, Sofija Simčič

Razstava bo na ogled **do 30. junija 2025**

»Sanjam o svoji sliki in slikam svoje sanje.«

(Vincent van Gogh)

Umetnostni zgodovinarji in kritiki se še dandanes sprašujejo o povezavi med umetniškim ustvarjanjem in »norostjo«. Ali sploh obstaja?

Kakšne so zgodbe »čudaških ljudi«? Ali je velik umetnik vedno malo nor in ali je »čudak oz. tako obravnavani norec« pogosto umetnik?

Toda - slikarji, ki naj bi bili »čudaški«, so vendarle ustvarili podobe in sanje, ki so bile popolnoma normalne, saj so prišle iz njihove notranjosti in so jim omogočile, da so izrazili svoje misli. Kje pa je meja med zdravim razumom in preseganjem le-tega? Kdo sploh »piše zgodovino časa«? Intelkt ali instinkt? Ali je genialnost nujno povezana z vsaj kančkom »norosti«?

Renesančni vizionar, ki absolutno ni bil zgolj le to, Leonardo da Vinci, čigar veliko del ostaja nedokončanih, govori o svoji motnji pozornosti in izraziti hiperaktivnosti: kronično naj bi odlašal obveznosti in imel je resne težave z dokončanjem del. Imel naj bi tudi disleksijo in dominantno desno možgansko hemisfero. Sam se je imel za neuspešnega človeka.

Pionir moderne umetnosti Vincent van Gogh, ki je zagovarjal dejstvo, da je »slikarstvo poezija, ki jo vidimo in ne čutimo,

poezija pa je slikarstvo, ki se ga čuti in ne vidi,« je v svoji najbolj znani sliki »Zvezdna noč« simboliziral notranji boj med razumom in »norostjo«. Slika odseva oboje: Van Goghovo trpljenje in genialnost v njegovem najtemnejšem obdobju. Elementa, kot sta cipresa in vas, dodajata raven simbolizma o življenju in smrti.

Kakšna pa naj bi pravzaprav bila najpristnejša razlaga Vincentove najbolj znane slike »Starry Night«? Nekateri se nagibajo k temu, da bi na sliki videli neposreden citat iz Stare zaveze ali Apokalipse. Svet se v umetnikovem dojemanju izkrivlja, preneha biti isti, v njem se odkrivajo nove oblike, linije in nova čustva, močnejša in natančnejša. Mojster gledalca opozori na tiste fantazije, zaradi katerih je svet okoli njih svetlejši in manj običajen. V čarobnosti »Zvezdne noči« se pojavljajo različni nebesni elementi, med katerimi ne izstopa zgolj Venera, ampak tudi celotno ozvezdje Ovna, saj je bil Van Gogh zaljubljen v astronomijo: spirala ni bila kreacija, ki jo je povzročala »norost«, temveč študija enega glavnih Van Goghovih interesov.

Duhovna prepletenost Van Goghovega mišljenja z vero je jasna: zanima ga življenje po smrti in tako je upodobil tudi sliko »Starry Night«. Sredi vseh arabesk, ki sestavljajo njegovo nočno nebo, je Van Gogh vso krožnost koncentriral v središče platna. Najpomembnejšo izmed spiral lahko razlagamo kot stopnjevanje njegove bolezni. Umetnik je velike ekspresivne zvezde in luno postavil za glavne elemente pokrajine. Pri slikanju nočnega neba je uporabil posebno tehniko, zahvaljujoč kateri je ta slika pozneje postala eno najbolj znanih Vincentovih del.

Edvard Munch, ki velja za umetnika, polnega tesnobe, mrakobnosti in minljivosti in ki nikoli ni bil poročen, njegov »Krik« pa, že odkar je nastal, v sebi zajema vse strahove sodobne družbe, in ki je norveško in svetovno javnost šokiral z mučnimi karakterizacijami svojih likovnih del, je bil dejansko zgleden primer prepleta »blaznosti« in genialnosti. Sicer pa: norveška umetniška kritika poskuša Muncha prikazati kot popolnoma razumnega umetnika, ki je navdih iskal med evropskimi motivi in nordijskimi miti. Munch je bil še za časa svojega življenja iskan umetnik: odpiral je svojstveno pot v sklopu berlinske secesije in ekspresionizma.

In če omenim še enega modernista, samosvojega Maxa Ernsta, ki je bil pionir nadrealizma, saj je ustvarjal absurde in ironične slike: njegovi priljubljeni motivi so bili gozdovi, džungla in ptič Loplop, ki predstavlja njegov alter ego, do-končam razmišljanje o preseganju umetniške oziroma slikarske domišljije, ki povezuje genialnost, prepleteno s kančkom »norosti«.

Dadamax Ernst, kot je samega sebe imenoval, je vedno iskal nekaj novega in se distanciral od konvencionalnih umetniških metod. Imel je izrazito nemirno življenje, svobodo je postavljal v prvi plan in je bil kar štirikrat poročen. Bil je razpet med uresničitvijo svojih osebnih življenjskih ciljev ter socialnimi in političnimi ovirami, sicer pa je »gledal v prihodnost.«

Vsi vrhunski slikarji imajo izrazito razvito domišljijo, ki jo povezujejo z opazovanjem. Obe se spogledujeta z obronki fantastike: to pa lahko gojimo tudi sami pri sebi in spodbujamo pri otrocih.

Če zaključim: umetnost in »norost« sta v določenih kontekstih povezani in ne izključuje se dejstvo, da sta povezani tako umetnost kot kanček »drugačnosti.« Kako se ta »drugačnost« kaže in pokaže v umetniškem zapisu, ve vsak umetnik, vsak slikar, vsak vizionar sam zase. **Naj vsak slikar sanja o svoji sliki in slika svoje sanje.** Zgolj tako bo zorel, do-zorel, postal »drugačen«, samosvoj in pisal zgodovino časa, v katerem je in bo ustvarjal.

Kristina Vencelj, profesionalna dipl. slikarka